

STRĒLNIECE

re:public

Kaut zinot to, ka mīla ir galā,
Pat kaķis staigā, tur kur tam tīk
Mēs bučosimies kanāla malā,
Mums uzlīs lietus pavasarīgs.
Kad saule negribīgi ies dusēt,
Mēs sadzirdēsim, kāklusums dzied.
Ne es, ne tu, neviens te nav vainīgs,
Kas viegli atnāk, viegli prom iet.

Es tev stāstīšu visādas blēņas,
Par sapņu ostu okeānā.
Un piedāvāšu parkā iet sapņot,
Lidot pāri Rīgai orkānā.
Vēl iemācīsimies raudāt klusu,
Ne čiku un ne grabu prom bēgt
Tad aizkuģosim uz Santakrusu,
Kur dzidrumā pēc pērlēm var lēkt

Jo kas bulti izšuj
Pats no bultes krīt;
Kas vienmēr staigā apkārt
Tur kur pašam tīk?
Kas vienu skropstu piever un pēc tam otru ar?
Kas zēnus tin ap pirkstu – hei, glābjas kas vien var!
Še tev mana roka
Še tev mana sirds
Vai tas ir tas, ko gaidi
Vai vecais labais flirts?
Kas vienu skropstu piever un pēc tam otru ar?
Kas zēnus tin ap pirkstu – hei, glābjas kas vien var!

Draugi pārmetīs mums cinisku noti
Un teiks, ka lietas kārtā citādāk
Bet mēs abi zinām ļoti, ak ļoti
Ka spēlēt spēles der atklātāk.
Un kad rasā mazgāsim mēs pēdas
Bet augšā spīdēs apaļs balts logs
Aiz smaidiem noslēpsim mēs bēdas
Tas bija veren izdevies joks.

Kaut zinot to, ka mīla ir galā,
Pat kaķis staigā, tur kur tam tīk
Mēs bučosimies kanāla malā,
Mums uzlīs lietūs pavasarīgs.
Kad saule negribīgi ies dusēt,
Mēs sadzirdēsim, kāklusums dzied.
Ne es, ne tu, neviens te nav vainīgs,
Kas viegli atnāk, viegli prom iet.

Neviens nav vainīgs
Projām bēgt
Uz Santakrusu
Pēc pērlēm lēkt